

St. 5. [- prav: 7.]

V Gorici, 11. februarija 1881.

Tečaj XI.

„Soča“ izhaja vsak petek in velja
s pošto prejemana ali v Gorici na dom
pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „po-
slanicah“ se plačuje za navadno tristop-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po
10 soldov v Gorici v tobakarnici v go-
spodski ulici blizu „treh kron“, in
na starem trgu. — V Trstu v tobakarni-
ci „Via della caserma 3“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo
uredništvu „Soče“ v Gorici v Hilarijanski
tiskarni, naročnina pa opravištvu „Soče“
na Koreniji v Stica - vi hiši št. 10 II.
nadstr.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj
se blagovoljno frankujejo. — Delalcem
in drugim nepremožnim se naročnina
zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Zemljiščni davek za Goriško v primeri za Istrijo in Kranjsko. Po poročilu g. Ant. Černe-ta. *)

Kakor je bilo v zadnji „Soči“ naznanjeno, izro-
čili so državnozborski poslanci za Goriško 3. t. m.
presvitlemu cesarju samemu posebno prošnjo dežel-
nega odbora za znižanje zemljiščnega davka na Go-
riškem. Imeli smo priliko zadnji čas večkrat poro-
čati, kako se pritožujejo tudi po drugih deželah, v
drž. zboru zastopanih, zaradi povišanih davkov vsled
novih cenitev i dotičnih sklepov centralne ali osred-
nje komisije za uravnanje zemljiščnega davka. Tudi
smo povedali, da bo morala Goriška plačevati nekaj
tisoč goldinarjev več nego po stari meri in po starih
določilih.

Po drugih deželah so zemljišča izdatno zboljšali.
Veliko zemlje je bilo prej nerodovitne, ki pa zdaj
donaša razmerno dobre dohodke. Ker so se davki pla-
čevali po vcentitvah, ki so se vršile že pred 40. ali
50. leti, niso nekateri gospodarji od mnogih rodovit-
nih zemljišč plačevali ali nič davka ali pa premalo v
primeri z drugimi. Poviški davkov v takih primerih
niso krivični; in pritožbe nimajo pravične zaslonbe.

Vse drugače pa je na Goriškem. Kdor je paz-
ljivo bral dopis z Goriškega v 37. št. „Soče“ lau-
skega leta, podpisan od zvedenega uda c. kr. cenilne
komisije, je takoj zapazil, da se naši deželi krivica
godi pri novi uravnavi zemljiščnega davka. Central-
na komisija je priporočala, da naj vlada prvotne ce-
nitve od strani okrajne komisije pregleda, češ da so
za našo deželo prenizke! Vlada je res poslala k nam
nekega gospoda, ki je samoooblastno cenitve iz 6. raz-
reda izbrisaval in sploh občine prepisal na peti
razred. In ko so bili udje cenilne komisije povab-
ljeni na posebno sejo, jim je bilo ono poročilo pre-
brano, in pri glasovanju je odobrila večina poro-
čilo vladinega poročevalca! Omenjeni dopis-
nik v „Soči“ konečno na tak rezultat pritika:
„Za zdaj zadosti, ako pa nas kdo kliče na boj, smelol
imamo že dosti tvarine.“ Mi smo zares mislili, da
se bo vender kdo oglašil, da bomo reč še bolje ogle-
dali; v posebni opombi smo direktno na to poziv-
ljali: pa vse je molčalo in tišalo. Drugod se že ne-
kaj mesecev iz manjših vzrokov in bolj iz agitacijskih
namenov oglašajo in pritožujejo; pri nas pa so še le
zdaj izvedeli, da ravno našega hribovskega kmeta
nova uravnava zemljiščnega davka prehudó pritiska!
Dež. odbor je pač v posebni dobro utrjeni in lepo
osnovani prošnji razodel novo nadlogo, ki kmetu preti
za bodočnost; ker pa je, kolikor mi razvidimo, ute-
meljena na podlogi Černetovega poročila ali vsaj istih
podatek, si štejemo v dolžnost, da damo vsakemu
svojo prednost, in da najprej objavimo jedernato po-
ročilo g. Černeta. To radi storimo, ne samo zaradi
tega, ker bo razvidno, da se je ta namestnik grofa
Coroninija krepko potegoval za našo deželo, ampak
tudi zaradi tega, da čestiti bralci razvidijo, kakó je
merodajna glavna ali centralna komisija postopala in
sklepala pri konečnem določevanju zemljiščnih davkov
glede na našo in druge dežele. Poročilo je zanimivo
tudi zaradi vspešnega primerjevanja Goriške
z Istrijo in Kranjsko.

V prvi sesiji od 23. maja do 5. junija 1880 se
je izvolil poseben odbor 18 udov, da pregleda pred-
loge vladine, potem priprave in načrte okrajnih in de-
želnih komisij, poročila popotnih odborov, s kratka:
vsa poročila za centralno ali osrednjo komisijo. Treba
pa je opomniti, da v odboru osemnajstih niso imeli
dežele Goriška, Tržaška in Istrija lastnega zastopnika.

V tej prvi sesiji so osemnajsteri odborniki skle-
nili in tudi centralni komisiji predlagali skoro za vse
pokrajine in cenitvene okraje na predlog tedanjega vla-
dinega poročevalca, da naj se še enkrat razreduje, in

sicer zaradi tega, ker se je kazalo, da se je uvrstilo
premalo zemljišč v prve razrede. Osrednja komisija je
vse te predloge sprejela.

Med take dežele so prišle tudi Goriško. Ka-
kor smo na čelu povedali, je vlada razposlala svoje
pooblaščenca meseca junija, julija in avgusta, in ti
so dosti po svoji volji (ipsissima v. g. Černeta) še
enkrat razredovali. Po tej novi razvrstitvi se je za
Goriško čisti dohodek pomnožil na 41.472 gl.

21. sept. je začela osrednja komisija zopet na-
daljevati svoja dela.

V tem času je nastopil drug predsednik in drug
poročevalec v osrednji komisiji. Mesto prejšnjega
predsednika dvornega svetovalca Chertek-a je zasedel
vzv. dvorni sv. Distler, in namesto prejšnjega poro-
čevalca pl. Elsner-ja je prišel g. ministerjalni sv.
Mayer.

Takoj ob začetku druge sesije je vladin zastop-
nik v imenu vlade naznanil, da ona svoje od 23. maja do
5. junija v prvi seji stavljene predloge prekliče, ker
se je prepričala, da so previsoki, ko so skoro vse
krajne in dež. komisije bruto- ali skupne dohodke
stavile previsoke, stroške pa prenizke, in ko so raz-
lične krajne, okrajne in deželne komisije ravnale se
po različnih merilih, in da si varuje pravice stavljati
sukcesivno seela nove predloge.

Tu je opomniti, da vlada pod predsedništvom
Chertek-a in poročevalstvom Elsner-ja je predlagala
za Goriško, da naj se, kakor je bila sklenila dež. ko-
misija, obdrži ne samo znesek dež. čistih dohodkov
za 1.798.000 gl., ampak tudi povišek na 1.916.335
gl. in poleg vsled ponovljene razredbe narastek za
41.472 gl.; tedaj skupaj 1.957.807 gl.; za Istrijo vsled
sklepa dež. komisije 1.379.000 gl., po predlogu Els-
ner-jevem 2.239.637 in vsled ponovljene razredbe na-
rastek za 53.257 gl.; skupaj 2.292.894 gl.; za Kranjs-
ko po sklepu dež. komisije 3.001.000 gl., po pred-
logu Elsnerjevem 3.060.845 gl. in vsled druge raz-
redbe prirastek za 575 gl.; skupaj 3.061.420 gl.

Te številke predložujejo torej razmere teh treh
dežel: Goriške, Istrije in Kranjske na podlagi takó
imenovanih predlogov Elsnerjevih. Kakor je zgorej
rečeno, je stavilo novo vladino zastopništvo za celo
državno polovico nove predloge. Ti novi predlogi,
stavljene za Goriško, Istrijo in Kranjsko obsejajo me-
nila (tarife) posamičnih razredov in kulturnih vrst, in
so se postavila s porazumljenjem g. Černeta. Glavni
znesek dež. dohodkov se ni izračunil, mora pa zna-
šati za Goriško okoli 1.400.000 gl.

Vladni predlogi so se bili pri 1. branji v od-
boru osemnajstih znatno povišali glede na prve raz-
rede njiv, vrtov, in vinogradov za Goriško in za
Istrijo.

Rezultat tega povikša pri 1. branji v odboru se
kaže za Goriško v glavnem znesku dež. čistih dohod-
kov za 1.643.166 gl., za Istrijo za 1.805.354, za
Kranjsko za 3.024.000 lg.

Te številke kažejo razmere med temi tremi de-
želami vsled 1. branje v odboru. Goriška bila je prišla
pri prvem branji v odboru 12. na vrsto. Posa-
mične dežele so se tako-le vrstile: 1) Niža-Avstrija,
2) Gornja-Avstrija, 3) Moravska, 4) Šlezka, 5) Sol-
nograška, 6) Predarlberska, 7) Gornja Tirolska, 8)
Štajerska, 9) Koroška, 10) Kranjska, 11) Južna Ti-
rolska, 12) Goriška, 13) Tržaška, 14) Istrija, 15)
Dalmacija, 16) Češka v 4 delih, 17) Galicija v 4
delih, 18) Bukovina.

Dokler se je razpravljala Goriška, Istrija in Dal-
macija pri 1. branji v odboru 18erih, in dokler se ni
to izvršilo, je prevladovala namera, znatno povišati
vladine predloge.

Vsled tega pa se je bilo pokazalo, da bi skupni
znesek čistih dohodkov za Cislajtanijsko zeló presegal
nameravano vsoto 170 milijonov.

(Dalje prih.)

Peticija do državnega zbora.

Kmet se do najnovejših časov ni veliko vtikal
v vladanje in postavodajstvo. Zaupal je v vlado in
svoje poslance ter trpel in se trudil, da je zvesto in

o pravem času težko prigosposodarjeni groš odrajal c.
kr. davkariji. Zraven je bil ponosen na svoj kmečki
stan v zavesti, da on prideluje kruh vsem različnim
stanovom. A ta ponos mu je jel pešati in vera v se
upadati, kajti v preteklem desetletju so se, ako izvza-
memo duhovenski stan, vsem drugim stanovom po-
množili dohodki, kmetu pa — davki. In ti so posebnó
zarad različnih doklad tako narasli, da jih mnogi ne
morejo zmagovati. Javne eksekucije to spričujejo do-
sti očitno.

Vzrokov je tedaj pač dosti, da bi visoka vlada
in visoki državni zbor vzajemno mislila na zdatne po-
močke, katera bi kmetu zagotovili in varovali nje-
gov dom, kakor ga mu po nekaterih amerikalnih
državah varujejo Homestead - postave. Dokler
pa enakih postav nimamo, je pa nujno potrebno, da
nas visoki državni zbor varuje novih davkov, ter
sploh državne stroške določuje s stališča dobrega go-
spodarja, ki stroške preračuni po velikosti svojih do-
hodkov, a ne narobe.

Nevoljo je vzbudil glas, da visoka vlada želi po-
višati hišni davek. Po načrtu, ki je visokemu držav-
nemu zboru predložen, bi se od vsake revne kmečke
bajte moralo plačevati na leto kake 3 gl.

Danes v občini zbor zbrano kmečko društvo:
„Katoliško-politiška čitalnica v Čepovanu“ *) je imela
razgovor o novem načrtu za hišni davek, ter je ed-
noglasno sklenila naslednjo resolucijo:

Danes v občini zbor zbrana katoliško-politiška
čitalnica v Čepovanu je tega mnenja in prepričana, da
davek od kmečkih hiš nikakor ne kaže povišati; za-
to prosi in se zanaša, da visoki državni zbor ne bo-
de dovolil povišati davek od kmečkih hiš, posebno iz
sledenih razlogov ne:

1. Je kmečki stan uže sedaj preobložen z dose-
danjimi davki.

2. So hiše na kmetih glede davka mrtev pred-
met, ker kmetu zaradi gospodarstva potrebne priza-
devajo pač stroške za popravljanje, a ne dajo mu ni-
kakoršnih dohodkov.

3. Je realna vrednost navadnih kmečkih hiš ta-
ko majhna, da bi bilo nenaravno jim povišati sedanji
davek.

4. Bi po povišanem hišnem davku marsikater
bajtar bil prisiljen svoji hišico zapustiti, kajti poviša-
ni davek s prikladami in stroški za popravljanje hiše
bi znašali več, nego sedaj pri nas znaša letna na-
jemščina za take hiše. Najemščina za male hiše zna-
ša pri nas od 8 do 10 gl. na leto, zgoraj omenjeni
stroški bi pa gotovo narasli na 10 do 15 letnih gol-
dinarjev.

V gotovosti, da visoki državni zbor iz lastnega
nagiba, in prištevisi navedene razloge spoznava škod-
ljivost večkrat omenjenega načrta postav, se kat.
polit. čitalnica v Čepovanu nada in prosi, da naj
vis. državni zbor kmečki stan varuje vsakega poviška
pri hišnem davku.

Katoliško-politiška čitalnica v Čepovanu,
dne 23. januarja 1881.

Dopisi.

V Šempetru, 31. jan. (Izv. dop.) Danes so i-
meli naš g. dekan slovesno črno mašo po raj. gosp.
Ivanu Kromer-ji, čegar truplo je bilo vsled oporoke
pokopano na našem pokopališču. Tako je prav! Za
dobrotnike smo dolžni moliti. Rajniki je postal do-
brotnik naši farni cerkvi, kateri je zapustil 200 gl.,
lep dar. Sv. Peter, vratar nebeški mu bode gotovo za
to hvaležen, da se je njemu v čast postavljene hiše
božje spomnil, kakor so tudi tukajšnji farani rajnce-
mu hvaležno srce izkazali, ker so prav obilno se ude-
ležili svete maše in za njegov večni mir in pokoj
Boga prosili.

Rajniki g. Ivan Kromer je drugi iz mesta, ki se

*) Enako peticijo je sklenil tudi občinski odbor v go-
renji Trebuši.

*) G. Ant. Černe je nadomestoval vzvišenega g. grofa
Coroninija kot uda osrednje komisije za uravnanje zemljišč-
nega davka v obeh sesijah, t. j. meseca maja in junija in po
tem sept., okt., nov. in dec. 1880. Izročil je na to posebno
poročilo (Memorijale) goriškemu dež. odboru 21. jan. 1881, in
to poročilo, po nemško pisano, smo dobili mi v roke v po-
rabo.

je dal pokopati na našem pokopališču in za tema utegnejo priti še drugi. In zakaj ne? Naše pokopališče je na prijaznem kraju, pri cesti, blizu mesta, od predmestja sv. Roka še četert ure ne oddaljeno. Kje pa je novo mestno pokopališče, kakšno je? kako se mrliči spravljajo novošegno k zadnjemu počitku? To je znano že precej dobro. A vendar nekaj me skoro sili omeniti, kako smo brata Gabriela, splošno znane kapucina, kviškega rojaka, tirali na novo pokopališče: Iz posebne milosti slavnega magistrata so ga pogrebci smeli nesti iz samostanske cerkve do stolne cerkve. Sprevod je bil lep, ker kapucini postanejo imenitni o smrti. Od prvostolne cerkve dalje smo ga pa peljali, to je, ne mi spremljevalci, ampak peljalo ga je par črnih konj na črnem vozu. Za kapucina bi po mojih mislih pristojali bolj rjavi konji zaradi rjavega habita ali redovniške obleke. Se ve, da pametni človek ne zahteva od „pompa funebre“ da naj ima tudi par rjavkastih konj zaradi kapucinov in menihov, ker jih je malo, in bi dajali le redkega zaslužka. Pa peljimo brata Gabriela naprej. A kod ga hočemo peljati? skozi mesto? Kaj šel Fara prvostolne cerkve ima ta privilegij, da se njeni mrličji vozijo bolj dolgo, po daljši poti (saj voziti se, je prijetno; marsikomu je žal, da je prijetni vožnji prezgodaj konec). Vranca tirata torej Fr. Gabriela po trgu sv. Antona po dunajski cesti, mi pa, spremljevalci in spremljevalke, krepko korakamo, eni pred njim, drugi za njim; med spremljevalci je bilo tudi precej duhovnov, da celo odličnjakov. Precej od Boeckmanove vile zaslišimo tudi mrtvaško muziko, peljali so pred nami veterana, a mi tega spreveda nismo dotekli. Na voglu bolnišnice, kjer se cesta zavije okoli grada je spet en del spremljevalcev odpadel (prvi je bil odpadel pri veliki cerkvi), a vendar nas je še precej ostalo. — Bil je pa dan tega pogreba ravno četrtek ter živinski somenaj ali trg dobro obiskovan in živahen. Bolj ko se trgu bližamo, bolj pogostna znamenja smo nahajali na cesti, dokazujoča, da se na trgu prodaja živo blago, a ne mrtvo. No, sem si mislil, to je pa uže pametneje se peljati, tudi za pogrebce je bolje, ki nosé ne morejo dovolj gledati, kam stopajo, mi spremljevalci smo za to že lahko skrbeli. Sreča, da je pogreb bil dopoludne, kajti jutro, ko je bil trg naj živahnejši, kako bi se mi bili skoz prerili? Molčim o družini nepristojnostih, samo vprašam, ali ni tak sprevod po živinskem trgu o času trga veliko večje motenje občevarja ali komunikacije, kot bi to bilo skozi mesto? A kaj? Ja Bauer, das ist was anderes! Ob uri našega spreveda je bilo malo več živine na trgu, ter sprevod ni bil posebno oviran, in tudi mi nismo posebno motili ljudi. A kaj vidim tamkaj? Velicega ščetinarja možje ravno vežejo na tleh, da bi ga na voz položili. Da bi ščetinar mrtvaškega petja s cviljenjem ne sprejemal, so možje v svojem početju prenehali, kako bi se mi bili skoz prerili? Tako spoštovanje teh mož do nas mi je zelo dopadlo. No, sedaj smo srečno dospeli do Katarina, potrebovali smo od velike cerkve debele pol ure. Kako se je nam godilo od Katarina do konca — o tem drugi pot.

S kraške meje 7. febr. — Dne 5. t. m. je bila volitev župana v Rifenberku, ter v občo zadovoljnost bil je jednoglasno voljen Robič. Ta dan vodil je volitev g. glavar bar. Rechbach. Po volitvi je bil skupni obed, kjer se je nazdravljalo, rujno vince pilo in pelo. Take vzajemnosti in sloge med starešini nismo daleč okrog opazili kakor v Rifenberku. Ta večer produkoval se je tudi novi domači orkester, kateri dela čast posebno kapelniku g. P. — Pozno v noči, ko se je že bas zagrnil in je kalafonija zmanjkala, ter po dokončanih samospevih g. Ž. s spremljevanjem razšli smo se in zazibali v Morfejevem naročju, z nado, da se v kratkem snidemo! Bog!

— 3.

Iz Jablanca pri Komnu. (Izv. dop.) (Osnovateljem komenske čitalnice v resen pomisljaj.) Nič se, dragi Komenci, ne spodtikajte nad krajem, ki ga danes v prvo, odkar svet stoji, v časopisu berete. Menda ne bote trdili, da ne more od tod nič dobrega priti. Vzemite, berite in potem sodite. Jaz pravim tako-le: Priliko smo imeli opazovati prav v zadnjem desetletju in tudi prej marsikje navdušene, in da rečem kar naravnost: pretirane izjave narodne navdušenosti. A ta navdušenost bila je marsikje navdušenost enega trenotka, polna vroče krvi, pa več ali manj malo razumna, brez prave podlage. Čitalnica tu, čitalnica tam; kresi, pokanje, živioklici na vseh vogalih. In vendar marsikatera čitalnica je bila le svitli meteor — kratkega življenja. Solnce je prisijalo izza oblakov, da se je zopet skrilo za nje.

Blagovoljaj komenski čitatelj! Dovolj mi, da govorim nekoliko bolj na drobno o tem. Kaj je čitalnic namen? To prašanje je menda že rešeno. A, žalibog! podobno je §. 19., ki je tudi rešen — na papirju. Ko bi čitalnic namen bil v življenju tak, kakoršen je v pravih, ena neresnica bi bila manj na svetu.

Recimo kratko: Čitalnic namen je omika v širjem pomenu. Čitalnice naj nam koristijo z ozirom

na duševni in gmotni blagor. In ta dvojna korist se da doseči v prvi vrsti z branjem.

Čitanje poštenih časopisov in dobrih knjig pospešuje med ljudstvom navedst, lepo vedenje. Tako branje ima blag vpliv, je neznauske koristi. Ono je priljubeno za vsacega človeka, ki brati zna, v vseh razmerah. Vesel človek bode segel po vselem predmetu ter srkal duševnega medu v lastno še večjo radost iz prelepih cvetic vraslih na slovstvenem polju.

Z branjem dobrih knjig bode si utrdil značaj; sovražna sila ne bode imela do njega nobene moči, nego prav zaradi nje bode postal toliko trdnjej. Tak značaj bode svetil v čast družine, srenje. Vsi po pravem napredku hrepeneči bodo se vanj ozirali.

Človek, katerega žalost tlačí, bode izbral si svojemu dušnemu stanju primeren predmet. Zdi se mu, da se takó s kom pogovarja, da mu tači svojo bedo.

Se ve, da velja to o taci družini posebno, ki imajo tudi svojo knjižnico. V njej ne bode manjkalo več ali manj primerne berila, ki sladi trenutke grenkega življenja ter odvrta žalosten pogled v bližnjo okolico, v tučen svet.

Vender ti nazori niso povsem čisti, ker so več ali manj sebični. A človek naj živi čistemu nazoru, naj živi več ali manj idealu. Doseči ga sicer ne more, a to ravno je življenje. Zaradi tega se do zadnjega zdiha trudi, da se mu bliža, kolikor mogoče.

(Dalje prih.)

Iz tominskih hribov. Ker me je mikalo videti vseh mojega sosedu, pevovodja Klementič-a, podam se preteklo saboto v Tomin k napovedani besedi. Dvorana je bila okusno okinčana in, čeravno precej prostorna, bila je natlačena, ker se je sešlo blizu 300 oseb. Videl sem tam goste iz Gorice, Kanala, Sv. Lucije, Bovea, Kobarida in iz Volč, med temi tudi vsem znano prijazno „boterco“. Točno ob 7. uri vzdigne se na odru zagrinjalo, in predstavi se nam 14 čvrstih čedno opravljenih pevcev. Pogrešal sem na prvi pogled svojega znanca pevovodja Klementič-a, in še le ko sem vse svoje vidne moči vpri, spoznal sam ga oblečenega v dolgi dohtarski suknji. Prvo so zapeli „Banovci“ tako lepo, da sem bil kar očaran. Na to je sledil izvrsten in prav primeren govor predsednika, potem pa igra „županova Micika“, katero so igrali tudi izvrstno; posebno pa se je „glazek“ izkazal pravega mojstra. Pevci so peli vse pesmi izvrstno, in posebno so kaj prijetno doneli dekliski glasovi pri „Slepču“. Po večerji so pa zagodli cerkljanski prav dobro izurjeni godci, in vrtilo se je vse staro in mlado do belega dne. Jaz, gorski sin, nisem vajen teh novih plesov, podal sem se nekaj prej k počitku v neko krmčo, menda pravijo „pri Bolafiju“. Komaj pa dobro zadremam, zbudi me mili in prijetni glas tominskih zvonov, ki so vabili k sv. maši. V cerkvi se mi vrine misel, kako da bi se lepo razlegalo tukaj petje novega pevskega zbora, in ker že noče sedanji orgljar prevzeti vodstva, izročila bi se lahko to služba drugemu možu; morda bi jo še celo Klementič prevzel? On bi že bolj pazil na vse, posebno bi hitro videl, da je treba orglje zagrinjati, da se ne zapraše. Tudi na druge potrebe okoli cerkve bi gledal, in tominske cerkve velike zvonik bi ne kazal golih reber daleč okrog, kakor jih zdaj, tako se mi je reklo — že več mesecov kaže, ker Klementič ume menda tudi tako delo.

Toraj prevdarite to prijazni Tominci; v tem pa živeli tominski pevski zbor, živele Čitalnice!

Z Dunaja, 6. febr. (Izv. dop.) Akademsko društvo „Slovenija“ je imela dne 5. febr. slavnostno sejo v spomin Valentinu Vodniku. Na Dunaji je med Slovenci vkoreninjena lepa navada, da vsako leto narajajo slavnosti v spomin slovenskim pesnikom in učenjakom: Preširnu, Vodniku, Kopitarju itd. To lepo navado izpolnjuje vestno „Slovenija“, zbirajoč na teh slavnostih vse Slovence na Dunaji, da se vkup ogrevajo za odlične pisatelje slovenskega naroda in netijo ljubezen do domovine. Smemo reči, da se v take slavnosti zbiramo, kakor v družino, o kateri smo vsi doma. Tu se govori in poje v domači besedi, da človek sliši lepo ubrane glasove, katerih bi sicer ne slišal, ko bi ne bilo društva Slovenije. Zato je hvalje vredno, da društvo ta namen doseže. Pa ne samo mi, tudi drugi narodi slovanski imajo od tega razne koristi, o čemer se lahko prepričamo o raznih prilikah. Dne 5. febr. so obiskali Vodnikovo slavnost hrvaški, srbski, češki, rusinski, poljski in slovaški dijaki v dosti velikem številu. Stvar je tako, da drugi slovanski narodi ne poznajo naše literature, vsaj mnogo njih ne. O takih slavnostnih prilikah pa zvedó, kak je bil pesnik Vodnik, kako in kedaj je deloval in koristil Slovencem. Iz posamičnih lepih govorov slovanskih dijakov smo posneli, da našo literaturo malo in površno poznajo; vesel nas pa silno, da so si vsaj to zapomnili, kar so slišali. Jako lepo je videti, kako se ti mladi Slovani bratijo in navdušujejo za slovansko stvar. Kdo ne bi tedaj upal, da se bodo ti mladi Slovani podpirali v poznejšem političnem in slovstvenem delovanju? Tako druženje obeta v poznejših časih obilo sadu.

Na slavnost so prišli slovenski državni poslanci: dr. Vošnjak, dr. Tonkli, Pfeifer, Nabergoj, Obreza in Klun. V imeni poslancev je govoril Klun povdarjaje, kako je težavno delovanje poslanca, kateri si mnogo prizadeva, da bi narodu priboril pravice, katere nam kratijo drugi, in kako je je malo kaj doseči moči. Poslance tedaj veseli, da je slovenska mladina na njihovi strani, da goji ta mladina ista načela. Te besede so poslušalci pozdravili z velikim odobrenjem.

Navzočne ude in goste je pozdravil predsednik društva g. Volčič v kratkem in primernem govoru. Ker ne morem omenjati vseh drobnosti, povem naj le to, da je g. Žužek deklamoval dve pesni Vodnikovij: „Moj spominek“ in „Dramilo mojih rojakov“ jako dobro. Slovenci ga morebiti zaradi tega niso pazno poslušali, ker so jim Vodnikove pesni znane. Nekoliko osupnil nas je epis g. Babnika, kateri je Vodnikovo pesen: „Ilirija oživljena“ tako izvrstno pojasnil na vse strani, da smo bili vsi zadovoljni. (To je lep komentar k Vodnikovi pesmi. Babnik nam je pojasnil Napoleonovo dobo, po tem idejo pesmi same in pesnika, kako si je ta mislil to dobo in Ilirijo za Slovence. G. Babnik je svojo nalogo dobro umel in izvel.

Naj še omenimo samo to, kar je govoril mladi Slovak Markovič o Slovaki. Markovič je rekel, da so Slovaki svoje osode nekoliko sami krivi, ker se premalo zavedajo, in ker so premalo ponosni *) na svojo narodnost, in je krepko povdarjal, da Slovaki morajo duševno propasti, ako jih drugi Slovani ne rešijo iz magjarskega jarma. Mladi mož je kričal, da je te Azijate treha spoditi v Azijo, ker uničujejo kulturo slovaškega naroda, kateri sedaj samo zato trpi, ker je ljubil in še ljubi svoje brate Slované. Komisar ima Slovence rad, sicer bi sejo zaradi tega razpustil.

Z Dunaja, 6. febr. (Izv. dop.) Vse Slovence utegne mikati govor, ki ga je imel dr. Vošnjak v odgovor seji za proračun dne 5. febr. Gosp. Vošnjak je govoril o tržaških viših gospodskih trdeč, da podpirajo v Trstu irredentovce in njih rogoviljenje, in da z irredentovci tudi Nemci trobijo v en rog. Te besede so vzbudile senzacijo. Kako je vse to Vošnjak povedal v svojem govoru, ne vemo, ker nam do sedaj o tem dunajski listi le površno poročajo, ali mi upamo, da se je oziral na spis v „Soči“ z naslovom: *) „Primorski Slovenci, vstanimo“, v katerem je stanje Primorcev jasno razloženo. Čudno je pri tem le to, da so njegovi nemški tovariši trdili, da to ni res, kar Vošnjak o tržaški vladi trdi, tudi dunajski listi mu nečje verovati, da bi Nemci z irredentovci vlekli. Ali kakor nalašč je v nedeljo 6. febr. imela stara „Presse“ dopis iz Trsta, v katerem dopisnik slučajno Vošnjakve misli potrjuje. Imenitno je poleg tega, kar je rekel grof Taaffe, kateri pravi, da mu ni znano to gibanje v Trstu, ter je obljubil, da bo stvar preiskoval. Če smemo Taaffejevim besedam verovati, se silno čudimo, kako je možno, da je temu politiku neznan, kar se v Trstu godi. Vošnjaku pa smo hvaležni, da je stvar pojasnil in povdaril, da so primorski Slovenci zvesti cesarju in domovini, in ker so zvesti, naj bi se tudi politiki na nje bolj ozirali in jih podpirali. —

Politični pregled.

Le h m a y r, glasoviti ministerski svetovalec iz naučnega ministerstva, pride v upravno sodnijo. Ker je bil nasprotnik Slovanov, ima njegovo premeščenje dober pomen. Dr. Meznik, ud českega kluba, postal je v istem času svetovalec upravne sodnije.

Hohenwartov klub je trden na znotraj, kakor dozda, dasi so se že ustavoverci veselili njegovega razpora.

V zbornici poslancev je postava zoper o deruštvo dognana do konca; zdaj pride po 3. branji še v gosposko zbornico in potem takoj v veljavo. Zbornica se je zdaj lotila postav, katera bo nakladala na kvarte tudi davek s tem, da kvarte bodo morale imeti kolek (štempelj).

Ustavoverci, kjer morejo, sedanji vladi nagajajo. Ko je šlo za dovolitev takó imenovanega „dispozicijskega zaklada“, s katerim vlada poravnava svoje skrivne potrebe, ona stranka ni privolila ničesar; avtonomisti pa so dovolili v tak namen 50.000 gl., in so izkazali tudi s tem vladi zaupanje.

Dr. Vošnjak se je zopet oglašil v državnem zboru, da Slovenci še zdaj nikjer ne uživajo narodnih pravic ne na Štajerskem,

*) Žalostno je, da tega pridevka tudi Slovenci ne zaslужijo dozda; drugače bi tudi z njimi ne pomotali tako hlapčevsko!

Koroškem, Kranjskem in ne na Primorskem. Kar pri nas vrabci vedo, povedal je, da vlada pri nas nič ne stori proti irredentarjem na Primorskem, ko laški element podpira, da se čedalje širi. Naši nasprotniki so se brž oglasili, da to ni res! Taaffe je pa obljubil stvar preiskovati! Razvidno je, kakó strašno slabe poročevalce mora imeti vlada, da hoče reč še le preiskovati!

Tedaj s fakti in posamičnimi vzgledi na dan iz sedanjosti in bližnje preteklosti! Za naš del ne bomo v zadregi!

Za Grško in Turško se te dni vsaj v diplomatskih krogih stvar zasukava na pomirno stran. Grška ima okoli 80.000, Turčija pa 140.000 vojakov na mejah!

Rusi hočejo svojo slavno zmago v Aziji porabiti v svojo korist za kupčijske zveze daleč tje proti jutru.

Črnagora je zdaj svoje meje konečno ustanovila si proti Turškemu.

Na Srbskem se kaže kljub oviram vedno večja moč slovanskega duha.

Domače stvari.

Čč. bralcem „Soče“. Mnogo gradiva nam pošiljajo naši čč. sodelavci, pa še več se ga nam ponuja in kopiči od zunaj. Mi vemo dobro za to in ono in gledamo po razmerah potreb, časa in prostora, kedaj bi kako reč in prasanje navrstili. Naj tedaj blagovoljno vsi skup potrpe, in naj nikakor ne mislijo, da smo mnogokaj prezrli, če vselej naglo ne izročimo listu tega, kar je pogostoma le po naključji sporočeno v drugih listih. Odkritosrčno pa povemo, da bi mnogokrat radi s prilogami povečali list, posebno v sedanjih za nas važnih mesecih.

Ali za tako pomnoženje bi potrebovali več evenka, katerega pa uredništvo nima na razpolago. Storimo, kar moremo.

Irredentovce zagovarjajo še dalje nam sovražni listi, zlasti na Dunaji.

Trst umiva zlasti tudi tetka „Triester Zeitung“. Vse je v Trstu v najlepšem redu! V Neapolje in druga mesta pa mirni (!) Tržačani pošiljajo dopise, ki so polni veljeizdajskega in strupenega duha proti Avstriji.

Dr. Vošnjak ni govoril v drž. zboru, kakor ponatiskuje tudi goriški „L' Eco del Litorale“, da bi bili „vsi primorski Italijani revolucionarni in sovražniki naše države.“ O tem naj se „L' Eco d. L.“, ker se lahko, prepriča v državnoborskih zapisnikih. Tudi „Tribüne“ je prinesla popravek krivih poročil v nemških listih, in dr. Vošnjak je dal to popraviti v stare „Presse“. „L' Eco d. L.“ nima potrebe ugrevati se, češ, da hočejo primorski Slovenci „pod noge“ vreči primorske Lahe in Italijane. „L' Eco d. L.“ je preblizu nas, da bi ne vedel, da samo Slovenca hoče neki vrsta ljudij od laške stranke spraviti pod noge in ga tepta vsak dan v tržaških listih! „L' Eco d. L.“ dobro vé, da se Slovenec, kakor Slovan v obče, samo brani in bori za svoje pravice, katerih mu tudi v goriškem mestu ne privošči! Goriški list „L' Eco del Litorale“ večinoma molči, kedar se mi borimo proti napadom in krivicam; čudimo se mu, da je tako brž občutljiv, ob izjavah, katere posnema iz nam sovražnih listov!

Tržaški vedno predrzniši „Indipendente“ se ponaša, da je Gorica italijansko mestó, ker je zadnje številjenje se toliko vgodno izkazalo Italijanom. Kakor da bi se bilo vse redno godilo pri onem številu! Slovence zasramuje kot najnižje stvari. Gospod „Ind.“ pride še na rešeto v „Soči“ našim ljudem v poduk. Le počasi! Še Bruniali Vas opominja k zmernosti! — Isti „Ind.“ se tudi huduje, da na naši pošti dajejo tudi slovenske „recepise“. Pravi, da mi smo z Nemci vred tukaj tujci!

Pravni oddelek (fakultato) hočejo imeti Tržačani, se ve da v italijanskem jeziku. Prosiyo za to v posebni spomenici do Taaffeja iz dež. odbora v imenu dež. zbora. „Tr. Tagbl.“ jih dobro zavrata, in pravi da se sukajo v tej spomenici, kakor da nebi prebivali Slovenci in Nemci med njimi in okoli njih. V Innsbrucku imajo italijanske stolice; „Tr. T.“ jim hitro ponuja enakih stolic tudi v Gradecu. Slovenec pa ne sme ziniti o takih namerah, ker mu še srednjih sol ne privoľe.

Bazar za uboge, razstava raznoterih podarjenih rečij, v dverani društva „Concordia“ z vstopnino po 10 kr., bil je v nedeljo v Gorici dobro obiskan.

Društvo katoliških gospá v Gorici podpiralo je lani 86 družin, večinó takih, ki nimajo več o-

četa in ki imajo mnogo otrok. Tudi so skrbele za primerno delo ubogim družinam.

Plesi v goriški čitalnici. Niso letos tako živahni kot običajno v prejšnjih letih. Pogrešamo tam starih rodoljubov, ki so ob svojem času, kot neplešalci, veliko pripomogli, da so bili čitalnični prostori kraj radosti in domače zabave.

V mestnem gledališču so imeli minolo soboto tako imenovano „Festa dei fiori“ (cvetlični praznik); ki pa ni bil mnogo obiskovan. Posebno, kar se tiče „šeni“, se nam je pripovedovalo, ni bilo nič ne navadnega. Zlato uro je dobila kot najlepša šema-soproga od necega brivca, druga dekleta, večinoma šivilje, pa pravijo, da ne pojdejo več v teater, ker niso nič dobile.

Čitalnična podružnica v Gorici šteje do zdaj 90 društevnikov in ima 12 raznih časopisov. Prvo veselico napravi 20. febr.; program priobčimo prihodnjic.

Društvo „Edinost“ v Ajdovščini napravi dne 12. febr. v svojih prostorih veselico s tombolo in malim plesom. Začetek ob 7. uri zvečer, vatop 50 kr. Odbor.

Delalsko podporno društvo imelo je zadnjič v Trstu sijajno veselico.

Pohvalo je dobil od c. kr. dež. sveta tudi g. Ant. Kazafura, učitelj v Ročinji, valed vpešnega in marljivega*) delovanja na šolsk. polji v 1879-1880.

V Bovcu bila je 31. jan. 1881 volitev v novi cestni odbor. Izvoljeni so bili gosp. Jonko Matija za predsednika, Fleis Andrej iz Soče, Kenda Anton iz Čez-Soče, Mavrič Tomaž iz Loga, Stravsgitl Franjo iz Bovca, Vulč Jože iz Čez-Soče, Žagar Andrej iz Srpence za odbornike. Upamo, da gosp. Jonko se bo potegoval za napravo ceste vsaj do Soče. Pretekli teden je naše občine obtekala adresa za predelsko železnico, katero so podpisali namestniki občinski. — Bode-li enkrat kaj?

Još Dolenja ni propadla! Slabo zapisani tajnik Dolenjske županije, ki je vedno v lahonskem duhu uradoval, padel je sramotno s tajniškega stola, in danes 8. febr. sedi na njegovem mestu pri županu v Hlevniku (ki spada v duhovnijo Gradna) izvrsten narodnjak slovenskega duha A. J. Bog mu daj srečo, da bi Sloveniji nazaj pridobil, kar je barbot pokvaril! Bog!

Gradenski.

Iz Bat nam poročajo: Pri nas je bila volitev starešinstva 11. dec. 1880 in 25. jan. t. l. je bila volitev župana. Izvoljena sta prejšnji župan in podžupan. Hoteli so trije drugi postati župani, da si jih preteklost ne pripočuje za ta posel. Pa vender so rogovili in celó višo oblast nadlegovali. Posebno eden, ki je bil uže v zaporu, in ki ni na posebno dobrem glasu v naši soseski, se je odlikoval s svojim kandidovanjem. Pa ne njemu, ne onima ni obveljalo. Tako upamo, da bomo zdaj mir imeli za 3 leta.

V obče pa se je vse na boljše obrnilo v naši soseski, od kar imamo sedanjega duhovnega pastirja g. B., ki trdno in v soglasji postopa s starešinstvom.

Batarskega farovža kamnarji so se izdali, tako se nam pripróduje iz zanesljivega vira. Blizu 6 let so se rogóvileži zakrivali právic. Zvedelo se je, da so bili rogóvileži plačani od moža, kateri je imel dolžnost skrbeti za mir. Reč ima sodnija v rokah.

Dr. Kaltenegger dobil je 6 tednov odpusta, da izvrši v tem času svoja opravila, da izroči kot dež. glavar svoj posel enemu izmed 4 odbornikov, in se potem preseli na Dunaj v svojo novo službo.

Z levega brega Kokré nad „Podskalovcem“ na Gorenjskem odtrgalo se je 1. t. m. strašansko skalovje z enakim bobnenjem in pokanjem. Kakih 30-35 metrov visoko skalovje zrsulo je Kokro čez in čez takó, da se voda le nekoliko oteka in za udrtim skalovjem nabira jezeru enako.

Potres je bil oni teden tudi v Trstu, na Kranjskem, Koroškem in drugod. Hud posebno pa ni bil nikjer.

Skladovni cesti ste postali: a) Nadaljevanje ceste kraj Idrije, od sv. Lucije skozi Mōdrejce in Kozarišče do državne ceste.

b) Cesta držeča od Divače naravnost v Lokev. Izbrisejo se iz vrste skládovnih cest:

a) Cestna črta držeča od sv. Lucije na desnem bregu Soče do erarske ceste pri Muniku, zaznamo-

*) Rodoljubi se morajo le veseliti, ko vidijo marljivost narodnih učiteljev pri nani; in upati je, da dojde vsakemu ob svojem času zaslužena pohvala od merodajne strani. — Poróvalec, ki je „Soči“ prvo pohvalo naznanil o nadučitelju g. Ant. Lebanu, nam pike, da ni hotel povzdigovati tega marljivega učitelja in da ni hotel s tam poniževati drugih; on bi bil rad tudi o drugih poročal ob enem, pa je vedel takrat samo za eno pohvalo. — Le vrlo naprej, gg. učitelji in učiteljice!

vana pod I. 4 leželne postave od 27. januarja 1870 šte. 7.

b) Cesta od Štorij skozi Kazlje in Auber do skládovne ceste Kobdilj-Občina.

c) Kos ceste od Divače skozi Ležeče proti Naklemu do skládovne ceste Škoflje-Naklo-Lokev.

„Brencelj“ je pribrenčal iz Ljubljane te dni v prvi številki, v kateri je nastopila v prvo „jezična Zef“ namesto nemškutarske „Špale“. Prvo imenovana hoče govoriti bolj po slovensko, kakor se spodobi pod sedanjó vlado. Morda se tudi „Brencelj“ sam nekoliko spokori, da ne bo brezpotrebno zbadal nekaterih zaslužnih narodnjakov, in da ne bo preveč množil prvotno rovtarskega slovarja, kateri je pri nas menda uže dovolj bogat. Drugače pa ga priporočamo že zaradi tega, ker je na svojem polji gotovo najgorši, vsaj dokler je sam.

Razne vesti.

Cesarjevič Rudolf odpotuje zdaj z odličnim spremetvom iz Trsta v Aleksandrijo. Potem gre v gornji Egipt in se podá iz te stare dežele na sveto kraje v Jeruzalem itd. Papež mu je lastnoročno izrazil svoje veselje, da roma tak velik gost v kraje, kjer je Kristus učil, trpel in umrl. Pravijo, da bo začetka maja zdaj odložena poroka cesarjeviča s princesinjo Stefanijo.

Zagrebcani so dobili skupne pomoči valed nesreče po potresu okoli 200.000 gld.; Ogrji pa za poplavljeni Segedin 2.912.545 gld. in 41/2 kr. Za Ogrje je ves izobraženi svet takraj in okraj Oceana nabiral darove; za Ogrje se je naša diplomacija sama povad trudila; za Zagreb je tišala. „Et hoc neminasse juvat“, pravi „Naša Slova“ na to!

Največi Slovan na svetu. Ko se je svetu kazal Kinež Chang-Ju-Sing, kateri je meril 7 čevljev in 11 palcev, mislili so ljudje, da je ta največi človek na svetu. Ali v tem oziru so Slovani Kinezo prekosili, kajti mi imamo še večjega moža, in ta je Jožef Drasal, Moravec, (Hanak) rojstno mesto mu je Hollschau blizu Olomuca. Slovanski velikan meri 8 čevljev 3 1/2 palca; težek je 310 funtov. Sedaj je v Berlinu, kjer se kaže Nemcem za denar, govori češki, nemški, ruski in magjarski jako dobro; češčina mu je materinski jezik. Mož ima hišo na Moravskem in je ud občinskega zastopa. Njegova mati so navadne veličine, tudi bratje in sestre. Star je 37 let. Zene še dosedaj ni mogel dobiti, vsaj ne vemo, ali je kedaj imel v mislih oženiti se. Nosi narodno nošo, tudi v Berlinu. Ljudje se čudijo njegovi visokosti, ker tako velikega moža še niso nikdar videli, kateri stoji med njimi kakor zvonik. Po pravici smemo tedaj reči, da je ta mož največi Slovan na svetu. Po Leipz. illustr. Zeitg. spisal A. T.

Javna zahvala.

Velečast. gg. duhovnikom, g. učitelju in gospej učiteljci, kakor tudi vsem drugim, ki so spremljali k zadnjemu počitku rajn. brata Mihaela Leban-a, izp. učiteljskega kandidata, se presrečno zahvaljujem.

V Črničah, dne 6. febr. 1881.

JANEZ LEBAN.

Svarilo.

Filip Mihel iz Pedroge pri Rifenbergu je dobil menjico od podpisanega pod posebnimi pogoji. Ker on ne izpolnjuje svoje dolžnosti, je menjica neveljavna. Naj tedaj menjice nikdor ne kupuje.

ANDREJ MIHEL.

Velika zaloga

Spirita, žganja in drugih pijač
pri

Avgustu Kovačič-u

po domače pri Lipčarju

v Solkanu.

Dunajska borza.

	11 februarija
Enotni drž. dolg v bankovih	72 gl. 90 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74 " 40 "
Zlata renta	89 " 40 "
1860 drž. posojilo	130 " 25 "
Akcije narodne banke	815 " — "
Kreditne akcije	287 " 25 "
London	118 " 80 "
Srebro	— " — "
Napol.	9 " 37 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 55 "
Državne marke	57 " 90 "

Br. 7./okr. š. sv.

Natečaj

za učiteljsko službo III. vrste na enorazredni ljudski šoli v Škocijanu občini Naklo, z letno plačo 400 gl. opravilno doklado 30 gl. in stanovanjem ali postavno odškodnino.

Prosilci naj svoje postavno dokumentovane prošnje vložijo po predpisanem potu v 20 dnevih po prvem razglasu v „Osservatore Triestino“ pri c. k. okrajnem šolskem svetu v Sežani.

C. K. OKR. ŠOLSKI SVET V SEŽANI
5. januarija 1881.
Predsednik
BOSIZIO.

Na podlogi razsodbe v. c. k. dež. zdravniškega sveta od v. c. k. namestništva dovolje.

Marijacejske kaplje za želodec

izvrsten pripomoček zoper vse želodečne bolezni

posebno pa se sponaša pri netočnosti, želodečni slabosti, slabodišcem dihu, kedar človeka napenja, mu kislo podaja, kedar ga grize ali vjeda, pri želodečnem kataru, zgagi ali rezalci, če se nareja pesek ali kaša, pri preobilnosti sline, zlatenici, pri studu in metanju, glavobolu, prihajajočem od želodca, želodečnem krču, pri zaprtem životu, prenasitenosti bdi z jedmi ali moroidalnimi bolestiti.

Vsaka steklenica stane s podukom o rabi 35 kr. Glavna zaloga za Gorico pri gospodu lekarničarju A. pl. Gironcoli v Gorici, blizu „treh kron“.

Centralna zaloga za razpošiljanje: Apotheke zum heiligen Schutzengel des Carl Brady, Kremser, Maehren.

JAKO VAŽNO

vsakteremu za oči.

Prava dr. White-jeva voda za oči od Traugott Ehrhardt-a v Grossbreitenbach-u v Turingiji (Thüringen) slovi uže od leta 1822 po celem svetu.

Dobiva se steklenica po 1 gl. v Trstu v lekarni „Carlo Zanetti“ Via nuova 27 in v Gorici tudi v Zanetti-jevi lekarni na Travniku.

Zahteva pa naj se izrekoma samo dr. Whitejeva voda za oči od Traug. Ehrhardta. Nobena druga.

Odlomki iz pism: Gospodu Tr. Ehrhardt-u. Z Vašo pravo dr. White-jevo vodo za oči sem tukaj že mnogoteri razveselil, prosim Vas (sledi naročba). Merzig, 5/3 80. Kühn, Hotelbesitzer. Dalje: Enkrat sem že rabil Vašo pravo dr. White-jevo vodo za oči, katero mi je koristila, prosim torej (sledi nar.). Bonna, a. Rh., 11/3 80. Julius Greve.

Nobena sleparija! Pri ces. kr. zastavljavnici na Dunaji rešene ŽEPNE URE

po nezaslišano nizkih izjemnih cenah namreč 70 odstotkov pod kupno ceno

Razne zaloge žepnih ur, ki so bile za prodaj semkaj poslano iz najznamenitejših švicarskih tovarnih, so bile položene v c. k. zastavljavnici, ter so zapadle ter so po dražbenem potu pol zastoj prišle v naše roke.

Zato smo v položaji, da lahko prodamo prave zlate, sreberne in nikelnove ure, najboljše švicarske izdelke, vse proti 5letni garanciji, da le naš denar nazaj dobimo, 70 percentov pod navadno tovarniško ceno, tako da so ure skoro zastoj.

Vsak človek, ubogi ali bogat, potrebuje ure, katere je mnogokrat najzvestejša prijateljica in spremljevalka skozi celo življenje. Zda pa se ponuja ugodna prilika, ki se morda nikdar več ne povrne, omisliti si skoro za nič solidno, fino, garantirano, do minute natančno uro; kajti naše tovarnične osebe pregleda vse ure še enkrat. Na vsaki uri je švicarsko tovarnično znamenje.

Garancija je tako zanesljiva, da se s tem javno zavežemo, povrniti vsakemu naročniku nemudoma in brez vsake ovire njegov denar.

Razkaz žepnih ur:

Žepna cilindrica iz težkega srebro-nikelja, prav fina, na sekunde pregledana, gravirana, guilochirana, z 8 rubini, plitvim steklom, emailiranim kazalom in posebnim pokrivalom, s prav fino zlato fago-verižico; poprej je stala 12 gl., zdaj samo gl. 5.50.

Žepna ankoreca iz težkega srebro-nikelja, prav fina na minuto pregledana, gravirana, guilochirana, s 15 rubini, plitvim steklom, email. kazalom in sekundnim kazavcem, s jako fino verižico iz talni-zlata, poprej 20 gl., zdaj samo 7 gl. — Ena najboljših in izvrstnih ur.

Remontoir-ura iz najfinenega double-zlata, se navija pri rindeči brez ključa, ohrani pod garancijo vedno zlato barvo, izvrstno na minuto vredjena, z dvojnimi pokrovom, okinčanim email. kazalom in privileg. kolešjem, odlikovana kapitalna ura s talni verižico, poprej 24 gl. zdaj samo gl. 10.20. — Teh ur je malo.

Sreberna remontoir-ura iz pravga 13 lot. srebra, od c. k. punc. urada preskušena, se navija brez ključa, s proti-zaporom in kazalno napravo, najfinija s privilegijem, nadrobno pregledana, s plitvim steklom, email. kazalom in sekundnim kazalcem, znotraj s kristalnim pokrovom in nikelnim kolešjem, za vsakega prezoro najboljše, najcenejša in elegantnejša ura na svetu; poprejšnja cena 30 gl., zdaj samih 14 gl.

Sreberna ankoreca iz pravga, od c. k. punc. urada preskušena 13 lot. srebra s 15 rubini prav fino na sekunde pregledana, s plitvim steklom, email. kazalom in kazalom in sekundnim kazalcem, poprej je stala 24 gl., zdaj s pozlačanjem vred samo gl. 12.50.

Ura za gospe iz pravga 14 karatnega zlata, preskušena od c. k. punc. urada, neizmerno fina, elegantna ura s najfinijo beneško zlato okolihratno fagon-verižico in najfinijo zmetasto-škafeljico, poprej 30 gl. zdaj samo gl. 19.50. — Še nikdar kaj takega.

Prava 14 karat. zlata remontoir-ura 40, 50 gl. najfinije Savonette-ure, katere so stale nekaj po 100 gl.

NASLOV:

Uhren-Ausverkauf von A. Fraiss, Rothenthurmstrasse 9, partecre, gegenüber dem erzbischöf. Palais. Wien.

Bergerjevo medicinsko

MILLO IZ SMOLE (THEERSEIFE).

Priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se skoro v vseh evropskih državah s sijajnim uspehom proti vsakovrstni nečistosti na polti,

posebno proti kroničnim in luskastim lišajem, bradatom, nalezljivim hrastom, proti rudečemu nosu, ozebljini, potenju nog, prhljaju na glavi in bradi. — Bergerjevo milo iz smole ima 40% smole iz lesa, in se bistveno razločuje od vseh drugih smol, ki se prodajajo. — Da se prekanjanju izogneš, zahtevaj določno Bergerjevo milo iz smole in glej na znani zavitek. — Kot neostro milo iz smole za odstranjenje nečistosti na polti, zoper hraste na polti in glavi otrok, kakor kot neprekosljivo kosmetično milo za vmiivanje in kopanje za vsakdanje rabo rabi:

Bergerjevo glicerina milo iz smole, ki ima 35% glicerine in je fino perfumano.

Cena za komad vsake vrste 35 kr. s brošura vred.

Glavni razpošiljavec: lekarnar G. Hell v Opavu.

Glavna zaloga za Gorico pri gg. lekarnarju F. Cristofolletti (Zanetti) in A. Pontoni.

Št. 28/E

Oznaniilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà), vstanovljene po grofu Thurnu, v Gorici naznanja, da bode dne 7. marcija 1881 začela javna dražba (kant) nerešenih zastav IV. četrt leta 1879 t. j. tistih, ki so bile zastavljene meseca oktobra, novembra in decembra 1879.

Ravnatelj: Lovisoni.

EDINA ODLIČENA

TOVARNA ZA OCET

F. BAUMGARTNER & Co.
v Trstu.

Odličena z medaljo na svetovni razstavi v Parizu 1878.

Njegov izdelek esenca domačega oceta ima davkarijsko spričevalo, ki oproščeje davka po vsem cesarstvu avstro-ogerskem vsled ministerskega privoljenja — blago prve vrste — prav po ceni.

Priporoča svoj izredno dober ocet iz čistega vina.

Glavno zastopništvo za Goriško — pri gospodu

Jožefu Klietsch-u

V GORICI.

Ant. Gregorič

„Via Ascoli“ (v Getu) štev. 13. od znotraj — v Gorici

sprejema vsako mizarsko in tapetirsko delo ter garantuje, da bode dobro in trajno izvršeno.

Priporoča ob enem svojo bogato zalogo hišne oprave (mobilij) tapetirskega blaga in zreal po prav spodobnih cenah.

Tisoc in ena noč.

Pravljica iz jutrovnih dežel.

Bolj kratkočasnih in mikavnih povesti ni kmalo, kakor Tisoc in ena noč; dokaz temu, da so jih uže skoro vsi uarodi v svojo literaturo sprejeli.

Vsak mesec izhajata dva snopiča v ličnem zavitku po 64 strani in eno podobno. Vse knjige bodo obsegale kakih 40 snopičev.

Cena snopiču 20 kr., po pošti 22 kr.

Abonuje se pri založniku J. Krajcu v Novemestu, pa tudi po vseh bukvarnah. — Dobivajo se tudi

Spisi ERNSTA ŠMIDA.

Dobitaj izšla 2 zvezka. Cena zvezku, posebno lično vez. 70, trdo 40, mehko 30 kr.

Ure po ceni

- 1 pozlačena ura z verižico 2.50 gl.
- 1 mobilna ura na valje (s cilindrom) 5. — "
- 1 ura na sidro (ankoreca) 6.50 "
- 1 sreberna ura remontoir 12. — "
- 1 zlata ura za gospe od 18 gl. do 22 gl.

POROŠTVO 5 LET.

Uhren-Ausverkauf der Uhrenfabrik

von PH. FROMM,

Wien, I. Rothenthurmstrasse N. 9.